

Betænkning over beretning angående Nordisk Råds 10. session.

(Afgivet af udvalget den 13. december 1962).

Udvalget har i 3 møder behandlet den danske delegations beretning om Nordisk Råds 10. session, afholdt i Helsingfors 17.-23. marts 1962.

Folketinget tog allerede stilling til sessionens vigtigste enkeltsag, den almindelige nordiske samarbejdsoverenskomst, ved enstemmigt at tiltræde forslaget om dens godkendelse. Udvalget vil imidlertid understrege, at overenskomsten ikke må nøjes med at forblive en programerklæring, men skal gøres til en realitet. Udvalget minder også om det under sessionen rejste spørgsmål, hvorvidt de nuværende nordiske samarbejdsinstitutioner magter den opgave at omforme programerklæringen til praktisk politik. Udvalget erklærer sig enig i, at hyppigere og mere regelmæssige møder af rådets niramandskomiteer og udvalg såvel som af ministrene og embedsmandsudvalgene er det lettest tilgængelige middel til at styrke samarbejdet.

Af de talrige opgaver, rådet behandler, rejser de økonomiske spørgsmål fortsat de største problemer, og disse er blevet yderligere kompliceret ved de enkelte landes forskellige holdning til EEC. På baggrund af dette forhold lægger udvalget megen vægt på, at rådet dels ved at tiltræde udtalelser fra sit økonomiske udvalg, dels ved at antage en særlig rekommandation har udtrykt bestemte ønsker om en uddybning af det nordiske samarbejde på dette centrale område. Udvalget peger navnlig på, at rådet fandt det af største betydning, at man under markedsforhandlingerne tager vare på enhver mulighed for samarbejde og fremfor alt studerer problemerne i fællesskab.

I nøje sammenhæng med de økonomiske problemer, markedsforhandlingerne rejser,

står den rekommandation, rådet antog med henstilling til regeringerne om i forening at overveje, hvorledes det nordiske retsfællesskab kan bevares og udvikles inden for rammerne af EEC, samt om at træffe de i så henseende nødvendige foranstaltninger. Udvalget konstaterer, at justitsministrene i denne anledning meddelte rådet, at de påtænker at nedsætte en studiegruppe med repræsentanter for alle landene til at undersøge de enkelte landes lovbestemmelser i forhold til Romtraktaten. Ved justitsministermødet i Reykjavik i september blev der truffet beslutning herom. Udvalget er enig med rådets juridiske udvalg, som stærkt understreger betydningen af et snævert nordisk samarbejde angående dette spørgsmål.

Også i øvrigt har udvalget med stor interesse studeret delegationens beretning, som giver et godt indtryk af den omfattende og på en række væsentlige områder betydningsfulde indsats, som er udført af rådet og dets organer under den seneste session og under forberedelserne til denne.

En særlig opmærksomhed var kulturproblemerne genstand for, såvel under generaldebatten som ved behandlingen af en række enkeltsager. Baggrunden herfor var den øgede betydning, nordisk kulturelt samarbejde under alle former forventes at få under den fremtidige europæiske udvikling. I tilslutning hertil konstaterer udvalget den kritik, som fremsættes, fordi samordningen af højere undervisning og forskning ikke var nået så vidt som af rådet ønsket, ligesom udvalget henleder opmærksomheden på rådets forventning om, at arbejdet med disse spørgsmål fremskyndes.

Af kultursagerne bør i øvrigt særlig fremhæves henstillingen om snarlig virkeliggø-